

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/152/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715200471
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715200471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcu G. N., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom G. XX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Richardom Piliarom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Školská 4, 977 01 Brezno, proti žalovanému C. O., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. C. č. X, XXX XX X., právne zastúpenému JUDr. Pavlom Kracinom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 25, 960 01 Zvolen, o určenie vlastníckeho práva k osobnému motorovému vozidlu s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 15C/8/2015-44 zo dňa 24. 11. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. 1. Okresný súd Zvolen ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 24. 11. 2015 určil, že žalobca je vlastníkom hnutelných vecí a to osobného motorového vozidla značky S., evidenčné číslo J. XXX J., VIN: F., farby D. C., technického preukazu k vozidlu S. S., evidenčné číslo J. XXX J. a jedného kusu kľúčov k vozidlu značky S. S., evidenčné číslo J. XXX J. (prvý výrok). Zároveň vo výroku rozhodnutia konštatoval, že o trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (druhý výrok).

1. 2. V úvode odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd konštatoval, že žalobca sa domáhal vyššie uvedeného určenia na tom skutkom základe, že dňa 21. 05. 2014 dobrovoľne vydal predmetné motorové vozidlo spolu s technickým preukazom a jedným kusom kľúčov Okresnému riaditeľstvu policajného zboru, odboru kriminálnej polície Zvolen (ďalej aj „OR PZ, OKP Zvolen“) pre účely trestného konania vo veci zločinu krádeže. OR PZ, OKP Zvolen uznesením ČVS:ORP-75/2-VYS-ZV-2014 zo dňa 20.10.2014 rozhodlo, že predmetné osobné motorové vozidlo spolu s technickým preukazom a jedným kusom kľúčov k tomuto vozidlu ponecháva v úschove. Keďže z vykonaného dokazovania v rámci konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní bolo zistené, že sedačky, frontálny airbag vodiča a spolujazdca, ktoré sa nachádzajú v osobnom motorovom vozidle žalobcu majú pochádzať z odcudzeného vozidla žalovaného, OR PZ, OKP Zvolen odmietlo žalobcovi predmetné osobné motorové vozidlo spolu s technickým preukazom a jedným kusom kľúčov k tomuto vozidlu vydať s odôvodnením, že tu existuje spor o vlastníctvo medzi ním a žalovaným. Naliehavý právny záujem na predmetnom určení odôvodnil žalobca tým, že odôvodnením predmetného rozhodnutia OR PZ, OKP Zvolen je spochybňované jeho vlastnícke právo k predmetnému osobnému motorovému vozidlu a inú možnosť ako domáhať sa určenia vlastníctva k nemu prostredníctvom súdu nemá.

1. 3. V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd poukázal na vyjadrenie žalovaného, na vykonané dokazovanie, v rámci ktorého sa oboznámil i s vyšetrovacím spisom OR PZ, OKP Zvolen ČVS: ORP-75/2-VYS-ZV-2014 a fotokópiou pripojeného spisu Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C 283/2014.

1. 4. Po uvedení zákonných znení ustanovení § 80 písm. c), § 90 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka prvoinštančný súd uviedol: „Žalobca sa podanou žalobou domáha určenia vlastníckeho práva k hnutelnej veci a to osobnému motorovému vozidlu S. S., ev. č. J. XXX-J. vyššie špecifikovanému v petite žaloby. Dôvodom pre podanie takejto žaloby bolo rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní, ktoré odkázali účastníkov konania na podanie žaloby o určenie vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu vzhľadom k tomu, že tak žalobca, ako aj žalovaný si podľa nich uplatňujú právo na vydanie tohto vozidla. V konaní bolo preukázané, že vozidlo žalobcu bolo zaistené za účelom trestného konania dňa 21.05.2014. Následne prebehla expertíza vozidla, kde neboli zistené žiadne cudzie zásahy do identifikačných znakov vozidla. Preto by sa dalo pochybovať o záveroch orgánov činných v trestnom konaní ohľadom uplatňovania si vlastníckeho práva k predmetnému osobnému motorovému vozidlu, čo v podstate ani samotný žalovaný nespochybňoval. Žalovaný si neuplatňoval vlastnícke právo k vozidlu ako k takému. Tvrdil len, že niektoré komponenty namontované do tohto vozidla patria vlastnícky jemu a pochádzajú z jeho vozidla, ktoré mu malo byť odcudzené. keďže však príslušné OR PZ, OKP Zvolen odkázalo žalobcu na podanie žaloby o určenie vlastníctva a rozhodlo uznesením o ponechaní tohto vozidla S. S., ev. č. J.-XXX J. v úschove policajného zboru, podľa názoru súdu mal žalobca naliehavý právny záujem na určení vlastníctva k tomuto vozidlu a teda bola splnená základná podmienka pre takýto typ žaloby v zmysle ustanovenia § 80c O.s.p. Naliehavý právny záujem na takomto určení podľa názoru súdu žalobca mal, nakoľko iným spôsobom nemal možnosť domáhať sa určenia vlastníctva a vydania veci od príslušného PZ Zvolen, ktoré toto vozidlo vrátane technického preukazu a jedného kusu kľúčov zadržovalo.“

1. 5. V súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v tomto spore prvoinštančný súd uviedol: „Pokiaľ sa žalovaný v konaní bránil, že nie je vo veci pasívne legitimovaný, súd naopak bol toho názoru, že práve žalovaný je v spore pasívne legitimovaný, lebo predmetom konania nie je vydanie veci, ale určenie vlastníckeho práva - komu dané motorové vozidlo patrí. Keďže príslušné PZ vyhodnotilo postoj oboch účastníkov konania ako osôb, ktoré si uplatňujú vlastnícke právo k hnutelnej veci, potom je žalovaný v konaní pasívne legitimovaný nakoľko on je tou osobou, ktorá spochybňuje vlastnícke právo žalobcu k osobnému motorovému vozidlu. Navyše práve žalovaný podal žalobu na Okresný súd Brezno, kde si uplatňuje vlastnícke právo voči žalobcovi k jednotlivým komponentom, ktoré boli namontované do osobného motorového vozidla vlastnícky patriaceho žalobcovi. Už tento samotný fakt svedčí o tom, že žalovaný spochybňuje minimálne v časti niektorých vecí vlastníctvo žalobcu a teda je v danej veci o určenie vlastníctva k osobnému motorovému vozidlu pasívne legitimovaný.“ Následne prvoinštančný súd uviedol: „Pokiaľ ide o samotný predmet sporu a to určenie vlastníctva k osobnému motorovému vozidlu toto sporné v konaní nebolo. Žalovaný nikdy v priebehu konania netvrdil, že sa cíti byť vlastníkom hnutelnej veci a to osobného motorového vozidla značky S. S., ev. č. J.-XXX J.. Vzhľadom k tomu, že tu spornosť ohľadom určenia vlastníctva k hnutelnej veci a to osobnému motorovému vozidlu nebola, súd vo veci ďalej nevedol dokazovanie a rozhodol. Podľa názoru súdu ďalšie dokazovanie by bolo nad rámec predmetu konania a navyše pred Okresným súdom Brezno sa vedie konanie o určenie vlastníctva jednotlivých komponentov vnesených pri oprave do osobného motorového vozidla žalobcu a tam bude na mieste vykonať dokazovania, ktoré navrhoval žalovaný v rámci tohto konania. Predmetom tohto konania bolo určenie vlastníctva k osobnému motorovému vozidlu, ktoré od počiatku nebolo sporné a nikým spochybňované. Vzhľadom na závery znaleckého dokazovania v rámci trestného konania, kde bolo jednoznačne uvedené, že neboli zistené žiadne cudzie zásahy do identifikačných znakov vozidla S. S., ev. č. J.-XXX J. súd potom žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Pokiaľ ide o jednotlivé komponenty, kde v rámci expertízy bolo zistené, že patria do odcudzeného vozidla a to frontálny airbag vodiča a spolujazdca a sedačky, ohľadom týchto prebieha konanie na Okresnom súde Brezno, kde by prichádzal do úvahy postup podľa ustanovenia § 135b OZ, avšak v ďalšom to bude predmetom konania práve pred Okresným súdom v Brezne. Tieto airbagy a sedačky samé o sebe nespôsobujú spracovanie starej veci na novú a nie je ani väčší podiel týchto komponentov na celkovej veci, preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil, že žalobca, ktorý toto vozidlo vydal na expertízu a na skúmanie je vlastníkom vozidla technického preukazu a jedného kusa kľúčov. Navyše tak ako je vyššie konštatované predmet jeho vlastníctva zo strany žalovaného nikdy spochybňovaný nebol a to ani v rámci tohto konania.“

1. 6. V závere odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že podľa (v tej dobe platného a účinného) ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p. o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. 2. V odôvodnení odvolania poukázal na to, že napadnutým rozsudkom bolo žalobcovi priznané vlastníctvo k predmetnému osobnému motorovému vozidlu ako k celku, napriek skutočnosti, že „žalobca do tohto motorového vozidla namontoval časti“, ktoré patria do jeho vlastníctva. Ďalej uviedol, že žalobca v spore vedenom na Okresnom súde v Brezne pod sp. zn. 6C 283/2014 sám uznal, že viaceré časti motorového vozidla „patria do vlastníctva žalovaného“ a pokiaľ by sa priznalo žalobcovi vlastníctvo k celému motorovému vozidlu, táto skutočnosť by jemu (žalovanému) značne sťažila situáciu „pri vymáhaní nároku na Okresnom súde Brezno“.

3. Žalobca (prostredníctvom právneho zástupcu) v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby ho odvolací súd z dôvodu nedostatočného odôvodnenia podľa § 218 ods. 1 písm. d) O.s.p. odmietol, eventuálne, aby rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil. Namietal, že odvolanie žalovaného nespĺňa základné atribúty odvolania a nie je vôbec náležite odôvodnené. Ďalej uviedol, že on svojim správaním nedal dôvod na začatie tohto sporu, práve naopak, od dobrovoľného vydania veci nemôže osobné motorové vozidlo užívať, čím dochádza na jeho strane k majetkovej ujme. Preto ak žalovaný nepreukázal v tomto spore, že je vlastníkom predmetného osobného motorového vozidla, tak jeho odvolanie možno považovať za účelové a podané len z dôvodu vytvárania prieťahov v konaní. Asi si dobre neuvedomuje, že týmto svojim konaním mu spôsobuje škodu spočívajúcu v tom, že nemôže predmet svojho vlastníctva v celom rozsahu užívať.

4. Žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava dôvodov obsiahnutých v odvolaní. V žiadnom prípade sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že odvolanie podal účelovo. Znova zopakoval argumentáciu, že v predmetom osobnom motorovom vozidle sa nachádzajú konkrétne súčasti, pochádzajúcej z jeho odcudzeného motorového vozidla.

5. Odvolanie žalovaného bolo podané ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“), ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesnoprávny kódex - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý v prechodných ustanoveniach, v § 470 ods. 1 uvádza: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Z citovaného ustanovenia vyplýva, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodovanie o odvolaní prebieha už v dobe účinnosti CSP, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať príslušné ustanovenia CSP s poukazom na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá CSP, v zmysle ktorého „právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované.“

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. 1 Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. 2 Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

8. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný

súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevysporiadal. Dokonca možno konštatovať, že neuviedol ani žiadny konkrétny relevantný právny dôvod a ani žiadny konkrétny relevantný skutkový dôvod, spochybňujúci správnosť napadnutého rozhodnutia. Rozhodne takýmto relevantným dôvodom nie je poukázanie na to, že v predmetnom osobnom motorovom vozidle sa nachádzajú niektoré komponenty, ktoré pochádzajú s jeho odcudzeného osobného motorového vozidla. S týmto aspektom sa prvoinštančný súd v odôvodnení náležite vysporiadal a odvolací súd sa s jeho závermi v plnom rozsahu stotožňuje.

9. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že tým, že napadnutým rozsudkom sa mu „sťaží situácia pri vymáhaní nároku na Okresnom súde Brezno“, tak odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ide o všeobecné konštatovanie, ktoré nebolo podporené žiadnou konkrétnou vecnou argumentáciou. Ak žalovaný týmto svojím všeobecným tvrdením mienil poukázať na spor vedený na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C 283/2014, tak odvolací súd uvádza, že ide o samostatný (autonómny) spor, v rámci ktorého sa budú samostatne riešiť skutkové okolnosti a právne otázky relevantné pre predmet uvedeného sporu.

10. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).